

[Ivar Nørgaard]

i aviserne, som går i forskellig retning, og derfor tror jeg, at det ville være klogt, hvis vi ventede med at gå i dybden med det, til vi har set resultatet af NATO-mødet i begyndelsen af næste måned.

Det afgørende er nu, at regeringen aktivt arbejder for de synspunkter, der er nedfældet i det danske memorandum, og sørger for at gøre det mere bestemt på de områder, hvor vi ikke synes det er klart nok, og for at få fjernet de tekster, der klart er i strid med vores memorandum.

Derfor skal jeg på Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Kristeligt Folkepartis og Centrum-Demokraternes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte forhandlingerne på regeringskonferencerne på grundlag af det danske memorandum af 4. oktober 1990.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 8).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

I perioder glædede jeg mig over hr. Ivar Nørgaards tale, der i hvert fald indeholdt tanker om, at Danmark nu skulle gøre noget for at komme væk fra sidelinjen og måske oven i købet også røre bolden, men så hørte jeg dagsordenen, og det blev så et hjørnespark, som jeg kan forstå et massivt flertal synes er det rigtige svar netop nu, 40 dage før afgørelsen træffes. Jeg synes egentlig, at det demokratisk set er lidt sølle, og jeg må stille et spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard, som har fremsat forslaget, for der var faktisk ting i hr. Ivar Nørgaards tale, der godt kunne ligne det, der står i SF's dagsorden om, at Danmark ikke vil acceptere, at forsvarspolitik inddrages i EF-samarbejdet, herunder at der oprettes fælles militærstyrke. Skal det fortolkes sådan, at Danmark ikke vil acceptere det, eller skal formuleringen, at man

forhandler på grundlag af det danske memorandum, blot dække over, at partierne endnu ikke ved, hvad de mener?

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Gade synes, det er sølle, for vores forslag om motiveret dagsorden er meget stærkere end hr. Gades, idet det omhandler alle punkterne i memorandummet og ikke kun de par stykker, hr. Gade trækker frem, og specielt vedrørende forsvaret står der helt tydeligt i memorandummet, at vi afviser et forsvarspolitisk samarbejde i EF, det er næsten tydeligere end hr. Gades ordvalg.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det er fuldkommen rigtigt, at det står i memorandummet, men i hr. Ivar Nørgaards dagsorden står der ikke engang, at vi fortsætter med at forhandle, der står, at vi forhandler på grundlag af det danske memorandum. Det er der ikke noget nyt i, det havde været lidt sensationelt, hvis hr. Ivar Nørgaard havde fremsat en dagsorden om, at vi skulle forhandle på et helt nyt grundlag, men det, at man siger, at man forhandler på et grundlag, betyder ikke, at man har sagt, at man under ingen omstændigheder vil være med til det og det. Hvis Socialdemokratiet eller SF går i forhandling med regeringen om et eller andet indenrigspolitisk spørgsmål, forhandles der på et grundlag, men det udelukker da ikke, at vi sigter efter et kompromis, hvor både vi og den andet part må gøre nogle indrømmelser.

Det, der er forskellen mellem SF's og hr. Ivar Nørgaards forslag til dagsorden, er, at SF skriver, at på det og det område må Danmark ikke gøre indrømmelser, det siger hr. Ivar Nørgaards dagsorden intet som helst om.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Skal jeg forstå det på den måde, at hvis regeringen kommer hjem med et forhandlingsresultat, hvor der ikke er noget som helst om miljøet og ikke noget som helst om den sociale dimension, er det tilfredsstillende for SF, for det eneste, SF interesserer sig for, er de tre punkter i SF's dagsorden? Det er i øvrigt for-